

S.N. 25-4-63

Elna som lärde sig att spela Snurrebock

Man kan gissa att stråkar kommer att susa gladeligt över strängar i Olstorp utanför Nyköping på lördag, ty då fyller fru Elna Andersson 50 år. Tre fioler hänger på väggen, de tillhör henne och maken, riksspelman och lantbrevbärare Axel Andersson. Båda är kända medlemmar i Nyköpingshus spelmansgille och i Sörmlands spelmansförbund.

Fru Elna hade en fiolspelande fader, Karl Eriksson hette han, och bröderna därhemma i Stora Hällen i Kila spelade också. Elna var yngst i syskonkullen, i vilken även ett par systrar ingick. Hon fick knapast låna brödernas instrument. Bara fyra år var hon, och kanske var poj-

karna rädda om sina felor. Men Elna spelade vackert och rent, fast hon var endast en fyraåring, och till och med mor Kristina, som hade fint öra, lär ha kunnat lyssna med välbehag till stråkdragen. Nå, Elna fick egen fiol med tiden.

Om vi ska börja med den stund, då hon såg dagens ljus, så bör kanske sägas att det var inom Lunda gamla sockengränser. Men hon kom snart med familjen över till Kila socken, växte upp i Stora Hällen och spelade i backarna. Började tidigt sätta sig i vävstolen precis som mor. Ja, så gick åren. Hon har varit lite kommunalt verksam också samt slöjdlärling i Gammelsta. Men musiken har blivit det allra väsentligaste i hennes liv alltifrån det hon började med dansleken Snurrebock — hon hörde i barnåren en gammal spelman, lärde melodin, och den sitter i än. Direkt hem till Stora Hällen gick hon den

gången och spelade Snurrebock. Men hon har även sjungit i Kila kyrkokör i 12 år.

Allt gammalt och fornt som är vackert sysslar hon med, varenda duk, matta och tygstycke som vi ser på Olstorp har hon vävt. Antikviteter, en och annan fäderneärvd sak, men i övrigt samlarintresse. Det har hänt att stockholmare kommit in från biltraden för att få låna telefon. Åh, det är ju nästan som ett litet Skansen, så har de kunnat utropa. Elna och Axel Andersson trivs på Olstorp, som de gett sin personliga stil och fejat upp på de få åren där. Fru Elna har egenhändigt snickrat till många bikupor, jämna dussinets finns här på Olstorp, där de är arrendatorer. Bara stugan har de och planen närmast. En gammal liten gård, där årtalet 1757 finns sirligt inhugget, Olstorp ligger inom Svärta storkommuns gränser. Skapad idyll, idoghet, nöjsamhet och spelmansglädje.

MOLLBERG